

КОЛЬКІ
НАПАЗЫЧАЛІ
БЕЛАРУСЫ

3

БЕЛАРУСКАЯ
АДУКАЦЫЯ ВАЧЫМА
ЗАМЕЖНІКАЎ

4

Выдаецца
з 9 жніўня 1917 г.

Родная газета на роднай мове

ЗВЯЗДА

7

ВЕРАСНЯ 2019 г.

СУБОТА

№ 170 (29037)

НА СКРЫЖАВАННІ ЧАСОЎ І НАРОДАЎ

1000-годдзе Брэста насамрэч стала святам дзяржаўнага маштабу

На ўрачыстае мерапрыемства, прысвечанае пачатку святкавання 1000-годдзя горада, людзі збіраліся на плошчы Леніна з самага ранку. Асаблівы настрой стваралі святочныя дэкарацыі, музыка і лагоднае вераснёўскае сонейка. Горад доўга рыхтаваўся да знакавай даты, якая, несумненна, стала падзеяй дзяржаўнага маштабу. І шматлікія падарункі, якія Брэст атрымаў да 1000-годдзя, — сведчанне таго, што маштаб сапраўды дзяржаўны.

Падарунак сваімі рукамі

Адным з такіх самых важных і доўгачаканых падарункаў гораду і гараджанам стала адкрыццё Заходняга абходу Брэста. Аб'язная дарога пабудаваная за тры гады з выкарыстаннем унікальных тэхналогій. Яна падзяляе транспартныя плыні паміж левым і правым берагамі ракі Мухавец, пагранпераходы «Варшаўскі мост» і «Казловічы», забяспечвае аб'езд цэнтра горада вялікагрузным транспартам. Выкарыстанне пуцэправода грамадскім і асабістым транспартам жыхароў і гасцей Брэста пры перамяшчэнні з мікрараёнаў Рэчыца і Дуброўка ў цэнтр горада і назад дазволіць пазбегнуць затораў у раёнах чыгуначных пераездаў.

Нездарма кіраўнік краіны свой візіт у Брэст, прымеркаваны да ўрачыстасцяў з нагоды юбілею, пачаў з агляду гэтага важнага аб'екта. Разам з кіраўнікамі вобласці, го-

Аляксандр ЛУКАШЭНКА падарыў гораду ўнікальны экзэмпляр Брэсцкай Бібліі.

рада і генеральным падрядчыкам будаўніцтва Прэзідэнт перарэзаў сімвалічную чырвоную стужку, пасля чаго звярнуўся да будаўнікоў.

— Вы з гонарам выканалі маё даручэнне, — сказаў ён. — Раённе аб'екта было не проста правільнае і своечасовае — калі шчыра, мы прыпазніліся з будаўніцтвам гэтага аб'екта... Брэст з'яўляецца прыгранічным транзітным горадам, яго чыгуначны вузел — адно са звёнаў новага Шаўковага шляху.

Фота БелТА

Кіраўнік дзяржавы падкрэсліў, што аптымізацыя транспартных плыняў, стварэнне ў рэгіёне камфортных умоў для перамяшчэння пасажыраў і грузаў — пытанні стратэгічнага значэння.

Аляксандр Лукашэнка выказаў упэўненасць, што Заходні абход Брэста не толькі знізіць нагрузку на цэнтр горада, пазбавіць яго жыхароў і шматлікіх гасцей ад затораў, але і стане важным аспектам у развіцці эканамічнага і турыстычнага патэнцыялу рэгіёна і краіны.

Ён адзначыў, што развязку спраектавалі і пабудавалі брэсцкія спецыялісты. «Рэалізацыя праекта стала паказальным прыкладам эфектыўнага выкарыстання часу і рэсурсаў, умення мясцовых уладаў працаваць з насельніцтвам, — сказаў Прэзідэнт. — Вельмі добра, што вы нікога не пакрыўдзілі. Вы стварылі інфраструктурны аб'ект самага высокага ўзроўню ў параўнальна сціслыя тэрміны, значна

палепшылі жыццё брастаўчан. Не на словах, а на справе зрабілі свой унёсак у развіццё Беларусі — краіны для жыцця».

Найлепшы падарунак — той, які зроблены ўласнымі рукамі, заўважыў кіраўнік дзяржавы. Ён назваў новую развязку сапраўдным упрыгажэннем Брэста і найлепшым падарункам да яго тысячагадовага юбілею.

Горад, якім трэба ганарыцца

Выступаючы на ўрачыстым мерапрыемстве на галоўнай плошчы горада, Аляксандр Лукашэнка назваў тысячагадовы Брэст скрыжаваннем часоў і народаў, яго гісторыю набыткам усёй краіны, а яго сучаснае аблічча нагодай для гонару. «На фотаздымку, які зрабіў Алег Навіцкі з космасу, начны Брэст нагадвае вогненную птушку, — сказаў ганаровы госць мерапрыемства. — І гэты здымак сапраўды сімвалічны, ён нібы адлюстроўвае лёс горада, які не жадаў скарацца захопнікам і не раз быў спалены датла». Але ж, нібы міфічны Фенікс, Брэст адраджаўся з пепелу і кожны раз рабіўся мацнейшы.

Выступоўца пералічыў многія заслугі горада і гараджан як піянераў добрых пачыненняў. Несумненна, іх варта памятаць і праз вякі. Менавіта Брэст на беларускай тэрыторыі першым атрымаў магдэбургскае права, тут узвялі першую на тэрыторыі сучаснай краіны друкарню, у якой была выдадзена Брэсцкая Біблія.

СТАР. 2

ЦЫТАТА ДНЯ

Аляксандр РАГАЧУК,
старшыня Брэсцкага
гарвыканкама:

«Удалося стварыць той падмурак, на якім будзе будавацца Брэст другога тысячагоддзя. Практычна ўсе інфраструктурныя пытанні, перш за ўсё транспартнага складніка, вырашаны. Застаецца толькі ўдасканалваць. Пераканалі людзей, што горад можа мяняцца на вачах — не як метафара, а рэальна. І на гэтым падмурку трэба будаваць далейшае жыццё горада, таму што з тысячагоддзем яно не заканчваецца. Заўсёды пасля юбілею пачынаецца проза жыцця. Дык вось трэба зрабіць так, каб гэтая проза не дысанавала з самім святам».

50+: жыццё цікава!

НА ПЕНСІІ — НЕ РАСКІСАЦЬ, А ВАЛАНЦЁРЫЦЬ

Гэта павысіць самаацэнку, палепшыць здароўе і верне сэнс жыцця

Усё больш беларусаў ва ўзросце пачынаюць прытрымлівацца добрай еўрапейскай традыцыі і становяцца валанцёрамі. Як, напрыклад, 64-гадовая Алена Еўдакімава з Зэльвы. Яна — ярскі прыклад таго, як можна жыць поўным жыццём ва ўзросце за 60. «Мы займаемся ёгай два разы на тыдзень у клубе «Даўгалецце праз рух», праводзім тэатральныя вечары, адзначаем разам усе дні нараджэння, ладзім канцэрты», — кажа яна. А яшчэ Алена Еўдакімава і яе сяброўкі сталі валанцёрамі.

— У кожнай з нас ёсць падапечныя інваліды і ветэраны. Ім шмат не трэба — дастаткова пагаварыць, схадзіць у краму ці ў аптэку па лекі. Нам гэта не цяжка, наадварот, прыносіць задавальненне, — апавядае жанчына. — Мы скідаемся кожны месяц па рублі і з гэтых грошай купляем падарункі да свят маленькім дзеткам, ад якіх адмовіліся бацькі, ці старэйшым бабулям-дзядулям, робім салодкія сталы. Калі сядзець на пенсіі дома, то неяк сумна жыць становіцца. Дзеці ў нас раз'ехаліся хто куды, толькі ўнукаў падкідваюць на канікулы... А нам хочацца рабіць нешта добрае. Вось я зараз поўная сіл, а хтосьці не можа хадзіць, некаму вельмі самотна і няма з кім пагаварыць. Нам хочацца палепшыць іх жыццё, і нас саміх гэта натхняе і надае нам сіл.

СТАР. 5

Захапленні

ТАМАТЫ ДЛЯ ДУШЫ

Як жыхарка Бешанковічаў
вырасціла 600 сартоў памідораў

Як гэта ні дзіўна, але менавіта на поўначы Беларусі, у Бешанковіцкім раёне Віцебшчыны, жыве Надзея Куц, якая вырошчвае 600(!) сартоў памідораў. Чырвоныя, жоўтыя, ружовыя, фіялетаваыя, чорныя, паласатыя і плямістыя... Сваю ўнікальную калекцыю яна не толькі год ад году пашырае, але і з задавальненнем дзеліцца насеннем, ведамі і вопытам па вырошчванні з такімі ж аматарамі гэтай культуры. Мы пабывалі на прысудзібным участку і даведліся, чаго не любяць памідоры, дзе выводзяць экзатычныя сарты і чаму многія імі захапляюцца, а галоўнае — чаго варта гэта праца.

СТАР. 14

ISSN 1990 - 763X

9 771990 763008